

Dictum

Aan de voorwaarde van een normaal gebruik van een merk in de zin van artikel 15, lid 1, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk kan zijn voldaan wanneer een ingeschreven merk dat onderscheidend vermogen heeft verkregen als gevolg van het gebruik dat is gemaakt van een ander, samengesteld merk waarvan het een van de elementen vormt, enkel wordt gebruikt via dat andere samengestelde merk, of wanneer het slechts samen met een ander merk wordt gebruikt en de samenstelling van die twee merken bovendien zelf als merk is ingeschreven.

(¹) PB C 89 van 24.3.2012.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 18 april 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad — Bulgarije) — Meliha Veli Mustafa/Direktor na fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitalite” kam Natsionalnia osiguritelni institut

(Zaak C-247/12) (¹)

(Bescherming van werknemers bij insolventie van werkgever — Richtlijn 80/987/EEG — Richtlijn 2002/74/EG — Richtlijn 2008/94/EG — Artikelen 2 en 3 — Verplichting om te voorzien in waarborgen voor aanspraken van werknemers — Mogelijkheid om waarborg te beperken tot aanspraken die zijn ontstaan vóór inschrijving in handelsregister van rechterlijke beslissing tot inleiding van gerechtelijke saneringsprocedure — Rechterlijke beslissing tot inleiding van gerechtelijke saneringsprocedure — Gevolgen — Voortzetting van activiteiten van werkgever)

(2013/C 164/11)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Meliha Veli Mustafa

Verwerende partij: Direktor na fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitalite” kam Natsionalnia osiguritelni institut

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Varhoven administrativen sad — Uitlegging van artikel 2, lid 1, van richtlijn 80/987/EEG van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever (PB L 283, blz. 23), zoals gewijzigd bij richtlijn 2002/74/EG van het Europees Parlement en de Raad van

23 september 2002 tot wijziging van richtlijn 80/987/EEG (PB L 270, blz. 10) — Verplichting van de lidstaten om niet enkel waarborgen te bieden voor de salarisaanspraken waarover werknemers beschikken bij de inleiding van de insolventieprocedure tegen de werkgever, maar ook voor de aanspraken die in elke fase van de insolventieprocedure kunnen ontstaan

Dictum

Richtlijn 2008/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever moet aldus worden uitgelegd dat zij de lidstaten niet verplicht om te voorzien in waarborgen voor aanspraken van werknemers in elke fase van de insolventieprocedure tegen hun werkgever. Zij verzet er zich met name niet tegen dat de lidstaten enkel voorzien in een waarborg voor aanspraken van werknemers die zijn ontstaan vóór de inschrijving in het handelsregister van de rechterlijke beslissing tot inleiding van de gerechtelijke saneringsprocedure, hoewel bij deze beslissing de beëindiging van de activiteiten van de werkgever niet wordt bevolen.

(¹) PB C 235 van 4.8.2012.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Hongarije) op 12 februari 2013 — GSV Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Zaak C-74/13)

(2013/C 164/12)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: GSV Kft.

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Prejudiciële vragen

1) Kan materiaal dat

- wit is,
- een rechthoekige vorm heeft,
- geweven is,
- vervaardigd door binding van gevlochten draad,
- waarbij de inslagen uit twee draden bestaan

- die elkaar kruisen en de kettingen omranden,
- met openingen van 4 mm × 4 mm,
- met afmetingen van 100 cm × 201 cm,
- waarvan de vezels van glas zijn en met styreen-acrylaat-copolymeerplastic zijn bekleed,
- dat niet is vervaardigd met rovings,
- met een gewicht van 136 g/m²,
- met een kettingdichtheid van 415 tex
- en een inslagdichtheid van 132 tex,

geacht worden te voldoen aan de eigenschappen die worden genoemd in punt 14 van de considerans en artikel 1, lid 1, van verordening (EU) nr. 138/2011 van de Commissie van 16 februari 2011 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op bepaalde open weefsels van glasvezels van oorsprong uit de Volksrepubliek China ⁽¹⁾, namelijk

- open weefsels
- van glasvezels,
- met een celgrootte van meer dan 1,8 mm in zowel lengte als breedte,
- en met een gewicht van meer dan 35 g/m²,

zodat Taric-code 7019 59 00 10 aldus moet worden uitgelegd dat het hierboven beschreven materiaal als zodanig daaronder valt, daarbij ook rekening houdend met de tariefindeling en de verschillende taalversies van het gemeenschapsrecht?

- 2) Zo ja, kan dan krachtens het gemeenschapsrecht vrijstelling van betaling van het antidumpingrecht worden verleend aan een natuurlijke of rechtspersoon die zich verlaat op de tekst van de verordening zoals deze is gepubliceerd in zijn nationale taal — zonder zich ervan te vergewissen dat er geen betekenisverschillen met andere taalversies zijn — en, op basis van de algemeen gangbare betekenis van de bewoordingen van de regeling in zijn taal, in de Europese Unie een buiten de Europese Unie vervaardigd product invoert dat volgens de hem bekende taalversie geen product is waarvoor het antidumpingrecht geldt, ook al kan uit een vergelijking

van de verschillende taalversies van de gemeenschapsregeling worden afgeleid dat het product naar gemeenschapsrecht wel aan het antidumpingrecht is onderworpen?

⁽¹⁾ PB L 43, blz. 9.

Hogere voorziening ingesteld op 1 maart 2013 door de Bondsrepubliek Duitsland tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 18 december 2012 in zaak T-205/11, Duitsland/Commissie

(Zaak C-102/13 P)

(2013/C 164/13)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: T. Henze en J. Möller, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- de beschikking van het Gerecht van de Europese Unie van 18 december 2012 in zaak T-205/11 te vernietigen;
- het beroep ontvankelijk te verklaren en terug te verwijzen naar het Gerecht voor een uitspraak over de gegrondheid ervan, en
- de Europese Commissie te verwijzen in de kosten van de incidentele procedure voor het Gerecht en het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gericht tegen de beschikking van het Gerecht van de Europese Unie van 18 december 2012 in zaak T-205/11, waarbij het Gerecht het beroep van de Bondsrepubliek Duitsland tot nietigverklaring van besluit 2011/527/EU van de Commissie van 26 januari 2011 betreffende de steunmaatregel van Duitsland C-7/10 (ex CP 250/09 en NN 5/10) „KStG, Sanierungsklausel” heeft verworpen.

Tot staving van haar hogere voorziening voert de Duitse regering twee middelen aan, die beide verband houden met de grief inzake ontoereikende motivering.